

Abstrakt

Hlavnou témou tejto práce je aktérstva Európskej únie v klimatickej politike. Koncept aktérstva Európskej únie je v sociálnych vedách veľmi známy už od 70. rokov. Tým, že Európska únia nie je typickým aktérom v medzinárodných vzťahoch predstavovala jej konceptualizácia výzvu. Riešením bolo skúmanie EÚ ako entity svojho druhu, tzv. entity *sui generis*. Táto práca využíva teoretický model aktérstva Európskej únie vytvorený Petrom Kratochvílom (2013) v knihe *The EU as a political actor. The analysis of four dimensions of EU's actorness*. Kratochvíl tu rozoberá štyri dimenzie na základe, ktorých je možné merať mieru jej aktérstva. Sú nimi: uznanie, atraktivita, vnútorná legitimita a rámovania. Pre túto prácu je konkrétne použitá dimenzia rámovania, ktorá skúma ako sa Európskej únii darí rámoviť debatu v členských štátoch vo svoj prospech. Na to, aby bola EÚ úspešným rámujuúcim aktérom musí daný štát 1) považovať Európsku úniu za hlavného aktéra v danej otázke, 2) diskutovať o rovnakých témach ako EÚ a 3) zvažovať rovnaké možnosti ako EÚ. Cieľom tejto práce je analyzovať schopnosť Európskej únie rámoviť debatu a klimatickej politike v Poľsku. Poľsko bolo pre analýzu vybrané ako prípadová štúdia pretože sa v klimatických otázkach stavia do čela opozície a je v svojej kritike pomerne hlasná. Výskumnou otázkou teda znie: Je Európska únia ako aktér úspešná v rámovaní poľskej debaty o klimatickej politike? Kvalitatívna analýza prebieha na základe tematickej a obsahovej analýzy zasadnutí vybraných poľských parlamentných výborov a to konkrétne Výboru pre veci Európskej únie, Výboru pre zahraničnú politiku a Výboru pre ochranu životného prostredia, prírodných zdrojov a lesníctva. Analýza tak neskúma len mieru aktérstva EÚ ale rovnako aj to akým spôsobom je o EÚ a všeobecne klimatickej politike diskutované medzi poľskými politikmi. Časovým vymedzením práce je obdobie medzi rokmi 2009-2015. Tento časový úsek bol zvolený z toho dôvodu, že rok 2009 je považovaný za stratu statusu lídra v klimatickej politike, zatiaľ čo rok 2015 reprezentuje obnovenie tohto statusu. Konkrétne sa jedná o obdobie medzi dvoma klimatickými konferenciami a to konferenciou COP15 v Kodani v roku 2009 a konferenciou COP21 v Paríži v roku 2015. Na analýzu bolo použitých dokopy 1301 textov, ktoré sú plnými prepismi zasadnutí zvolených výborov. Výsledkom analýzy je zistenie, že napriek tomu, že poľskí politici výrazne európsku klimatickú politiku kritizujú, Európska únia je naďalej považovaná za hlavného aktéra.